

Müteferrik

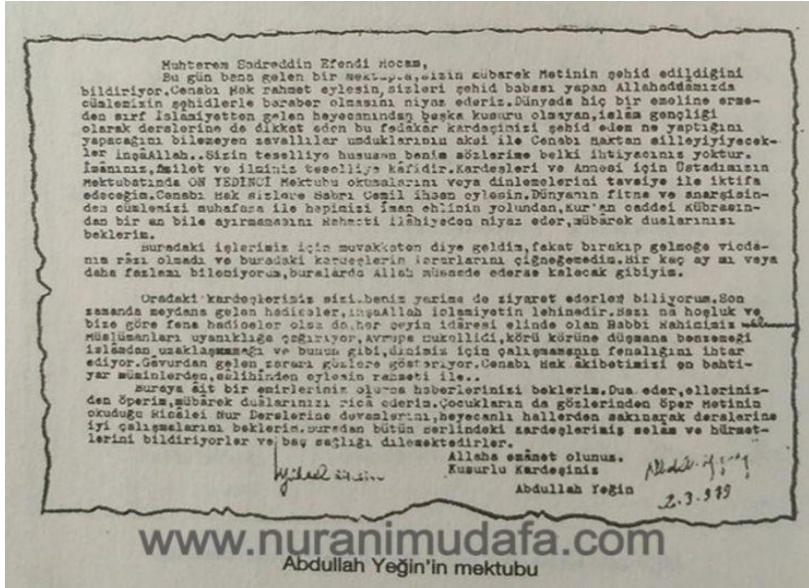
Yazılar

ABDULLAH YEĞİN AĞABEY'İN ŞEHİD METİN YÜKSEL İÇİN YAZDIĞI TAZİYE MEKTUBU

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin talebelerinden Abdullah YeğİN Ağabey, Molla Sadrettin Yüksel Hoca'nın oğlu MetİN Yüksel'in şehit edildiği sırada Almanya'da bulunuyordu. Şehadet haberini alan Abdullah YeğİN Ağabey taziyeye mektubu yazdı. Mektubunda MetİN Yüksel'in annesine ve kardeşlerine de başsağlığı dileyen Abdullah Ağabey, On Yedinci Mektub'u okumalarını tavsiye ediyor.

MetİN Yüksel'in kardeşleri için "MetİN'in okuduğu Risale-i Nur derslerine devamlarını, heyecanlı hallerden sakınarak derslerine iyi çalışmalarını beklerim" ifadesini kullanan Abdullah YeğİN Ağabey'in 2 Mart 1979 tarihli mektubu şöyle:

Muhterem Sadreddin Efendi Hocam, Bu gün bana gelen bir mektupta, sizin mübarek Metin'in şehid edildiğini bildiriyor. Cenâb-ı Hak rahmet eylesin, sizleri şehid babası yapan Allah'a duâmızda cümlemizin şehidlerle beraber olmasını niyaz ederiz. Dünyada hiçbir emeline ermeden sırf İslâmiyet'ten gelen heyecanından başka kusuru olmayan, İslâm gençliği olarak derslerine de dikkat eden bu fedakâr kardeşimizi şehid eden ne yaptığını yapacağını bilemeyen zavallılar, umduklarının aksi ile Cenâb-ı Hak'tan silleyi yiyecekler inşaallah.

Sizin teselliye hususan benim sözlerime belki ihtiyacınız yoktur. İmânınız, fazilet ve ilminiz teselliye kâfidir. Kardeşleri ve annesi için Üstâd'ımızın Mektubat'ında On Yedinci Mektubu okumalarını veya dinlemelerini tavsiye ile iktifa edeceğim. Cenâb-ı Hak sizlere sabr-ı cemil ihsan eylesin. Dünyanın fitne ve anarşisinden cümlemizi muhafaza ile hepimizi îmân ehlinin yolundan, Kur'ân Cadde-i Kübrâsı'ndan bir an bile ayırmamasını Rahmet-i İlâhiye'den niyaz eder, mübarek dualarınızı beklerim.

Buradaki işlerimiz için muvakkaten diye geldim, fakat bırakıp gelmeye vicdanım râzı olmadı ve buradaki kardeşlerin ısrarlarını çığnemedim. Bir kaç ay mı veya daha fazla mı bilemiyorum, buralarda Allah müsaade ederse kalacak gibiyim. Oradaki kardeşlerimiz sizi, benim yerime de ziyaret ederler biliyorum.

Son zamanda meydana gelen hâdiseler, İnşâallah İslâmiyet'in lehinedir. Bazı nâhoşluk ve bize göre fena hâdiseler olsa da, her şeyin idaresi elinde olan Rabb-i Rahimimiz, Müslümanları uyanıklığa çağırıyor. Avrupa mukallidi, körü körüne düşmana benzemeyi İslâm'dan uzaklaşmayı ve bunun gibi, dinimiz için çalışmamanın fenalığını ihtar ediyor.

Gâvurdan gelen zararı gözlere gösteriyor. Cenâb-ı Hak âkıbetimizi en bahtiyar mü'minlerden, sâlihinden eyesin rahmeti ile.. Buraya ait bir emirleriniz olursa haberlerinizi beklerim. Dua eder, ellerinizden öperim, mübarek dualarınızı rica ederim. Çocukların da gözlerinden öper, Metin'in okuduğu Risale-i Nur Derslerine devamlarını, heyecanlı hallerden sakınarak derslerine iyi çalışmalarını beklerim. Buradan bütün Berlin'deki kardeşlerimiz selam ve hürmetlerini bildiriyorlar ve başsağlığı dilemektedirler. Allah'a emanet olunuz.

Kusurlu Kardeşiniz Abdullah Yeğın (2.3.979)

(Şehid Metin Yüksel Kardelenlerin Kan Kırmızı Açtığı Gün, Mehmet Ali Tekin, s. 214)

Metin Yüksel Kimdir? 17 Temmuz 1958'de Bitlis'e bağlı Kolongo Yaylası'nda doğan Metin Yüksel, İslam âlimi Molla Sadrettin Yüksel Hoca ile Sarete Yüksel Hanım'ın oğludur. Dokuz yaşında ailesiyle İstanbul'un Fatih ilçesine yerleşen Metin Yüksel, eğitim hayatı boyunca öğrenci olaylarında ön saflarda rol aldı ve Akıncılar adı verilen öğrenci hareketinin liderliğine yükseldi. İslâmî görüşleri ve karşı görüşlü kişi ve örgütlerle mücadeleleriyle bilinmektedir.

12 Eylül Darbesi öncesi dönemin sağ-sol çatışmalarında Millî Selamet kanadının gençlik lideri haline geldi.

26 Ekim 1977 günü Darüşşafaka Lisesi'nin önünde üç arkadaşı ile birlikte sekiz sol görüşlü kişinin saldırısına uğrayan Metin Yüksel, ikisi midesine, biri de dizine olmak üzere üç kurşun yarası almasına rağmen çatışmadan sağ kurtuldu.

23 Şubat 1979 tarihinde Fatih Camii'nin avlusunda bir cuma namazı çıkışında radikal sağ görüşlü bir grup tarafından kendisine pusu kuruldu. Kurulan pusu sonucunda, Metin Yüksel 21 yaşında şehid edildi.

Selam ve dua ile.

NAZIM GÖKÇEK AĞABEY'İN LİSE TALEBESİYKEN RİŞALE-İ NUR HAKKINDA YAZDIĞI MEKTUP

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Ben dünya ve uhra hayatımın hakikatini ve mahiyetini Risale-i Nur'dan öğrendim. Bana ebedî saadet ve selamet yolunu, cadde-i Kur'âniyeyi, Risale-i Nur tesirli bir surette ders verdi.

Risale-i Nur bu zamanda en yüksek ve en parlak bir Kur'an tefsiridir. Gençliğimizi her yönden kurtaracak olan Kur'ân'ın hakikatlerini asrın idrakine uygun bir şekilde ders veren imanî ve İslâmî bir şaheserdir.

Bu itibarlardır ki, Risale-i Nur'a olan minnet ve şükranlarımı merhum Üstadım Bediüzzaman'ın aziz ruhuna şöyle ithaf ediyorum:

Ey benim ruh binam, can evim, gönül yuvam, iman menbaim, irfanım, Nur mektebim...

Ey benim sebab-i saadetim, medar-ı hayatım, rah-ı hidayetim, huzurum, sürurum, Risale-i Nur'um...

Ey benim kâinatımın güneşi, varlığımın ateşi, tende canım, canda cananım, Üstad-ı Necibim Efendim...

Ey benim değişmez ölçüm, bitmez hazinem, tükenmez definem, nurum, düsturum, şiarım, elmas kılıcım, İlâhî meş'alem...

Ey benim nur-u dîdem, sertacım, gönül başım, Nur mektebim, Risale-i Nur'um, sen benim her şeyimsin. Çünkü

her şeyimi sendeki Kur'ân ve iman hakikatlerinden öğrendim. Hayatım, kâinatım, dünüm, günüm, yarınım...

Gören gözüm sensin, düşünen aklım sen, duyan gönlüm sen, çarpan kalbim sen, işiten kulağım sen, her şey ve her şeyim sensin. Derdim dermanını ve en büyük ilâcını, kalbim huzur ve sürurunu, gönlüm iman neşesini, ruhum rahını, aklım nurunu, fikrim yolunu ve arzum arzusunu sende bildi, sende buldu ve senden aldı.

Sen hayat kaynağısın, feyz ve ahenk menbaisın.

Ey tefsir-i Kur'ân, ey can damarım, şah damarım, nur sensin. Nurlu ağışun annemin şefkatli sinesinde, senin mukaddes ocağın baba ocağından daha sıcak ve daha yakındır. Bana çünkü onlar hayat-ı maddiyemin vesilesi, sen ise kalp sarayımın, ruh binamın müessisi ve mimarisin.

Gözüm sensiz göremiyor, gönlüm sensiz duramıyor, ruhum sensiz edemiyor, sen ruhumun gıdası, emraz-ı kalbiyemin en keskin ilacısın. Bana kuvvet ve hareket, aşk ve hayat, zikir ve fikir, huzur ve sürur, soy ve boy veren sensin.

Seni bir dem olsun okumaz, okutmaz veya dinlemezsem, gözüm fersiz, kalbim dermansız, ruhum gıdasız ve aklım ilaçsız kalıyor. Gören gözüm görmez, işiten kulağım işitmez ve söyleyen dilim söylemez oluyor. Bütün benliğim, bütün varlığımı çılgın bir kasavet ve derin bir zulmet kaplıyor, damarlarımdan kanımın çekildiğini, dermanımın bittiğini, takatimin tükendiğini, kararımın bittiğini, dizimin çözüldüğünü hissediyorum.

O vakit kendimi dünyanın en zayıf, en aciz, en kuvvetsiz ve en zavallı insanı hissediyorum. Düşünecek, konuşacak, yürüyecek kuvveti kendimde göremiyorum, bulamıyorum.

Yorgun ve ölgün bakışların karşısında, bütün İlâhî hakikatlerin, kudsî hikmetlerin parlak nur yüzüne, donuk bir perdenin çekildiğini müşahede ediyorum.

Çünkü, sensiz hiçbir şeye ciddi bakamıyorum ve hiçbir şeyi ciddi göremiyorum. En leziz şeylerden dahi neşe alamıyorum. Çünkü sensiz lezzetler lezzetsiz ve neşeler neşesiz... Bütün fani zevkler sahte ve yalancı... Evet gerçek zevk sende, gerçek rahat sende, gerçek neşe ve nur yine sende, yine sende...

Ey Nur! Senden ayrılmak, annemden, babamdan ve öz canımdan ayrılmaktan daha zor ve daha çetindir. Çünkü onlardan ayrılmak ayrılık olmuyor. Netice, tatlı ve fani bir hasret. Fakat, senden ayrılmak gayrılığa inkılap ediyor. Netice, ebedî zillet ve hüsrân...

Seni okumak, seni dinlemek, sana bakmak, seni düşünmek sana hizmet etmek, sana hizmet edenlere hizmet etmek bana hayat ve saadet verir. İmanıma hız, azmime kuvvet ve canıma can veriyor.

Evet, ey hayatımın hayat lambası Nur! Ey feyz-i Kur'an'daki gelen Nur! Bütün ruhumla, bütün mevcudiyetimle inanarak ve güvenerek diyorum ki:

Sen, akıllara nur, fikirlere istikamet, vicdanlara iz'an, kalplere mana, hislere hikmet, ruhlara inkişaf, huzur ve terakki, hayata hayat, saadet ve hareket veren bir ahenk menbaisın.

Sen, mecade dahi, hak ve hakikati, asliyet ve safiyetini, hakikat ve ulviyetini, hikmet ve dekaikini gayet ince bir mizan ve gayet mahir bir maharetle nakşeden, nesceden ve

resmeden bir kudsî ölçüler nizamı ve İlâhî düsturlar manzumesisin.

Sen, parlak, nurlu, emsalsiz bir Kur'ân mucizesisin.

Sen, bir nur-u Kur'ân'sın ki, muzdarip, şaşkın beşeriyeti, içine düştüğü gaflet ve dalalet girdabından kurtarıyor, hidayet yolunu gösteriyor, hayatıma yön ve istikamet veriyorsun.

Sen, öyle bir tefsir-i Kur'ân'sın ki, sana sadıkâne yapışanları, gafletin derin kör kuyusundan, küfrün mülevves bataklığından ve zulmetin kahredici dipsiz adem kuyusundan çekip kurtarıyor ve ona temiz hulk-u hüviyet libasını giydirecek mukaddes ideallerin ulvî simasına ve sermedî âlemlerin nurlu ufuklarına yükseltiyorsun.

Çünkü, sana sahip olanlarda hırs ve hiddet zevale yüz tutar, zulmet ve şehvet erir, cehalet ve şekavet ateşi söner, tabiat duygusu yok olur, uykusu kalkar, kara ve çirkin, bozuk ve uyuşuk kanlar düzelir, nefes ve kalp işler, kan boruları birer mecra-yı Nur olur, hubb-u dünya ve meyl-i masiva kalmaz, ene ve ente gider, yetmiş bin diye söylenen perdeler kalkmaya ve varlığı dağı delinmeye başlar, “ircî”den sesler gelir, vuslat yolu açılır, misk ve anber saçılır, “fedhulî fî ibâdî” ile memur, “fedhulî cennetî” nişanıyla me'cur olur.

Sen, yepyeni canlı bir ruh ve taptaze, ulvî bir imanın, aşk, şevk ve heyecanı içerisinde yeniden doğuşun, ebedî uyarışın ve muhteşem şahlanışın ile şanlı ve canlı bir ifadesin.

Sen, varlık ülkesinde feveran eden bir ruhsun.

Sen, nurlu bir hayat iradesisin.

Sen, hakkın boğulmaz gür sesi ve hakikatin, sönmez şimşegiisin.

Sen, bütün kâinatı sukuttan, inhidam ve izmihlalden, felâket ve helâketten himaye ve vikaye eden kudsî bir sedd-i Kur'ânî ve nur-u imanîsin.

Sen, bir nur ve feyz, ilim, irfan ve hikmet menbaisın.

Sen, aşılmaz en son ufuk, kırılmaz kudsî ümit ve yenilmez İlâhî kuvvetsin.

Sen, ey nur! Ömrümün biricik sermayesi ve hayatımın en büyük ve en kudsî gayesisin.

Sen hilkatimin niçini ve hayatımın manasıdır. Senin hüsnüne ayine, nuruna pervane olmak...

Evet ey Nur, ne büyük saadet...

Nazım Gökçek

(<http://www.tesbitler.com/wp-content/uploads/2015/01/n.g.mektubu.htm>)

Selam ve dua ile.

BİR DÂVÂ ADAMI'NA YAZILAN MEKTUB'UN HİKÂYESİ

Zübeyir Gündüzalp Ağabey'in notlarından derlenen kitaplarda geçen ve "Bir Dâvâ Adamı'na Yazılan Mektup" diye intişar eden mektup hakkında bir tahkik yapmak istedik.

Bu mektubun başına, ilgili kitaplarda şöyle bir not düşülmüştür;

«Merhum Zübeyir Ağabeyin, Bir Nur Talebesine Yazdığı, Sadakat ve Fedakârlık Dersini Tam İfade Eden Mektubu»

(Bir Dava Adamının Notları 1, s. 27)

Bazı baskılarda da şöyle yazılmıştır;

«Zübeyir Ağabeyin Yazdığı, Sadakat ve Fedakârlık Dersini İfade Eden Mektubu»

(Bir Dava Adamından Notlar, s. 63)

En son yapılan baskılarda ise şu şekilde bir düzeltme yapılmıştır;

"Zübeyir Ağabey'in Arşivi'nden Çıkan, Şevki Doğan Ağabey'in Yazdığı, Sadakat ve Fedakârlık Dersini İfade Eden Mektubu!"

Ardından da mektuba yer verilmiyor. Mektup şu şekildedir;

«Aziz Muhterem Kardeşim...

Mademki İslâm'ın her derdine razı olduğunu bildiriyorsun, bu müjdenle bize aşk ve şevk veriyorsun, o halde iyi dinle:

Vazifen: Dikenler arasında güller toplayacaksın. Ayağın çıplaktır, batacak. Elin açıktır, ısıracak. Buna sevineceksin!

Firavunlar kucağında büyüyen çocuk Mûsâ'ları safına alacaksın. Aldığın için dövecekler. Konuştuğun için zindana koyacaklar; sevineceksin!

Çöllere sürülürsen, kanınla ağaç yetiştireceksin. Kutuplara sürülürsen, vücut ısınla sebze yetiştireceksin. Yeşilliği sevmeyenler olacak. Yakacaklar, yıkacaklar. Sen bunu sabırla seyredeceksin!

Karanlık zindanlara atarlarsa, ışık; paslı vicdanları görürsen, ümit; imansız kalplere rastlarsan, Nur vereceksin. Sen verdiğin için, suç; sen getirdiğin için, ceza; sen konuştuğun için, mahkûm olacaksın. Ve buna şükredeceksin!

Anadan, yardan, serden ayrılacaksın. Candan, gönülden Kur'an'a sarılacaksın. Damla iken deniz, nefes iken tayfun olacaksın. Derdini yazmak için derini kâğıt, kanını mürekkep edeceksin. Kimse ile görüşürmezlerse, Mecnun olup çöllere düşeceksin. Leylâ arar gibi Nur arayanları bulacaksın. Bulamazsan üzülmeyeceksin!

Makamlar, servetler verirlerse, nefsinı unutacaksın...

Yalan, iftira, çamur fırtınasına tutulursan, hissiyatını terk edeceksin... Önünde demirden set yaparlarsa, dişinle deleceksin. Dağları toptan oymak gerekirse, iğne ile oyacaksın. Unutma, nerede olursan ol, küfrün ve cehlin ta temelini çürüteceksin!

Bir gün, Kur'an etrafındaki surların yıkıldığını görürsen; hemen kemiklerini taş, etlerini harç, kanını da su edeceksin. Etrafına ilimden, irfandan, faziletten, ahlâktan kaleler dikeceksin. Kaleler, fedailer ister. Nasıl olsa sen de içinde fedai olacaksın.

Bu mektubu okuyunca, Mesnevi'yi okuyan Yunus Emre gibi "Uzun olmuş" diyeceksin. O'nun gibi ben olsa idim:

"Ete, kemiğe bürünürdüm.

Yunus diye görünürdüm"

derdim dediği gibi, sen de ne lüzum vardı uzun uzun saymaya... Kısaca "Kur'an talebesi olacaksın!" deseydin yeterdi, diyeceksin. Haklısın. Zira İslâm yoluna giren bilir ki,

bu yol kıldan ince, kılıçtan keskindir. Her kişinin değil, er kişinin yoludur.

Seni bütün ruhu canımla kucaklar, gözlerinden öper, dualarına mukabele eder, Allah'ın rızası dairesinde buluşmak üzere mektubuma son verirken, dalâlete düşen din kardeşlerimin, kısa bir zamanda sizin gibi hidayete ermelerini Cenâb-ı Vâcibü'l-Vücûd olan Hazret-i Allah'tan niyaz eylerim. Âmin.»

(Bir Dava Adamının Notları 1, s. 27; Bir Dava Adamından Notlar, s. 63 - 65)

Bir Dava Adamının Notları 1'de sonuna da «Zübeyir Gündüzalp» diye eklenmiştir. Bir Dava Adamından Notlar'da ise başta belirtildiği için sonuna «Zübeyir Gündüzalp» diye yazmamışlardır.

Bu mektup ile ilgili Şevki Doğan Ağabey ile görüştük ve aldığımız cevabı aşağıya derc ediyoruz;

«Nurlara yeni tanışan, şevkli bir kardeş hapisaneden mektup yazıyordu. Risale-i Nur'u tanımaktan mesrur olduğunu vs. yazıyordu. Ankara'daki medresede iken Feyzi Allahverdi Ağabeyler var yanımızda.

Bana dediler ki:

-"Hapisteki kardeşe cevabî bir mektup yaz."

Ben de o mektubu, hapisteki kardeşe yazıyorum. Sadece onda kalacak diye de rahat yazıyorum.

"Aziz Muhterem Kardeşim...

Mademki İslâm'ın her derdine razı olduğunu bildiriyorsun, bu müjdenle bize aşk ve şevk veriyorsun, o halde iyi dinle:" diye başlayan mektubu yazdım ve hapisteki o kardeşe gönderdim.

O kardeş de artık kendisine mektup yazan herkese, benim yazdığım mektubu göndermiş.

Sonra aradan biraz zaman geçti. Bayram Yüksel Ağabey, beni Ankara'daki 27 Numaralı Medreseye çağırdı. O mektup, ağabeylerin de eline geçmiş.

Orada Dr. Mehmed Akay Ağabey de vardı ve mektup ile ilgili şöyle dedi:

"Bu mektup, lâhikaya girecek kadar güzeldir."

Bayram Yüksel Ağabey de bu mektubu beğendiğini söyledi.

1971 yılında Zübeyir Gündüzalp Ağabey vefat ettiğinde, bu yazdığım mektup sandığından çıkmış. Zübeyir Gündüzalp Ağabey vefat ettiğinde beni aradılar ve dediler ki:

"Bu mektup senin mi, yoksa Zübeyir Ağabey'in mi?"

Ben de, mesele Zübeyir Ağabey olunca *"Bu mektup; Zübeyir Ağabey'in değil, benim mektubum."* demeyi münasip görmediğimden sükût ettim.

Daha sonraları bu mektubun altına birisi Zübeyir Gündüzalp Ağabey'in adını yazmış. Ve Zübeyir Ağabey'in mektubu diye intişar etmiş.»

Selam ve dua ile.

MANZUM KÜÇÜK SÖZLER'DEN

«İnsan bir yolcudur. Çocukluktan gençliğe, gençlikten ihtiyarlığa, ihtiyarlıktan kabre, kabirden haşre, haşirden ebedî bir hayata kadar bu yolculuğu devam eder. Bu uzun yolculuğun da insanın önünde iki yol vardır. Bu yollardan biri insanın hem dünyada, hem de ebedî hayatında saadetine vesîledir; diğeri ise sıkıntıya ve azaba.

Bediüzzaman, "Küçük Sözler" isimli eserinde, çok çarpıcı misâllerle bu iki yolun dünya ve âhiret noktasında karşılaştırmasını yapıyor.

İşte elinizdeki kitap. Bediüzzaman'ın bu harika eserinin başarılı bir şekilde manzumlaştırılmış hâlidir. Okudukça okuyacak, okumaya doyamayacaksınız.» *(Manzum Küçük Sözler, Arif Arslan, Mutlu Yayıncılık, İstanbul, Ocak 1997, Kitabın arka kapağında)*

[Arif Arslan tarafından güzel bir sûrette manzum hâle getirilen "Küçük Sözler" çalışmasından tutulan bir kısım notları, istifadeye medâr olması için neşretmevi muvâfık bulduk.]

«İslâm'ın nişanı, bu kutsal kelâm,
Her canlı Allah'ı anar vesselâm...» *(Manzum Küçük Sözler, s. 9)*

«İşte, ey mağrur nef! Sen o seyyahsın,
Bu dünya çölünde gezen bedbahtsın!
Mademki zayıfsın, zelilsin, horsun...
Ne diye sen hâlâ "ben ben" diyorsun?»
(Manzum Küçük Sözler, s. 11)

«Hem aczin, hem fakrın hadsizdir, çoktur,
Allah'tan başka da yardımcın yoktur!»
(Manzum Küçük Sözler, s. 11)

«Her şey "Bismillah" der demiştik hani,
Lisân-ı hâl ile diyorlar yani.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 12)

«"Bismillah" diyerek başlamak zikir,
Nimeti vereni düşünmek fikir.
Sonunda "Hamd" ise Allah'a şükür,
Bunları her zaman yapmak gerekir.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 15)

«Allah namına ver, yine öyle al,
Çıkarma aklından, O'na bağlı kall!..
Allah deyip başla ve öyle işle;
Kıymetin yükselir Allah deyişle.
"Bismillah" ne yüce, ne ulvî kelâm;
Her işin başında söyle, vesselâm...»

(Manzum Küçük Sözler, s. 16)

«Demek ki imanda gizlidir Cennet,
Allah'adır ancak medih ve minnet!
Küfür, Cehennem'e benzer bir acı,
İmandan başka da yoktur ilacı.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 21)

«Allah'ım, bizlere imanı tattır;
İmanla yaşanan hayat, hayattır!..»

(Manzum Küçük Sözler, s. 21)

«Nefis ve şeytan ile puta tapmak yanlıştır,
Allah'tan başkasına kulluk, bir aldanıştır!»

(Manzum Küçük Sözler, s. 25)

«Bütün iyilikler ve cesâret imandadır.
Allah'a kul olanın samimiyeti tamdır.
Her isyan ve günahın kaynağı dalâlettir;

Korku da bu kaynaktan fıskıran bir iletir.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 25)

«Bu kadar zayıf insan nasıl yaşar gülerək;
O'na, iman, ibadet, teslim, tevekkül gerek.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 26)

«Allah'a inanmanın, kul olmanın gereği;
Namazdır. Çünkü "Namaz din(imiz)in direği."»

(Manzum Küçük Sözler, s. 28)

«O hâs çiftlik Cennet'tir, o istasyon da kabir,
Vakti gelince herkes gidiyor ona bir bir...»

(Manzum Küçük Sözler, s. 31)

«Anladınsa namaz da o esrarlı bilettir.
Bir tek saat beş vakte abdestle kâfi gelir.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 31)

«Zira hayat kısadır, gelenler durmaz gider,
Ömrünü hep dünyaya harcayan zarar ed

(Manzum Küçük Sözler, s. 31)

«Akıllı adam için namaz bir anahtardır.
Onu terk eden ancak, akılsız insanlardır.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 32)

«Ayrıca namaz kılan günlük mübah işiyle.
Büyük sevap kazanır, kâr eder niyetiyle.
Yirmi dört saatini ibâdete çevirir,
Hem de fâni ömrünü böyle bâkileştirir.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 32)

«Namaz kılmak ne kadar ulvî bir vazifedir;
Günahlardan kaçmak da, işte aynen öyledir!
Şimdi ibadet, takvâ ne kadar önemli bir,
Gayet mühim, insanî ve fitrî vazifedir.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 33)

«İnsan ibadet için yaratılmıştır yalnız;
Fıtratını, ruhunu incelersek anlarız!
Zira hayatı için lâzım olan işine,
Koşsa da yetişemez bir tek serçe kuşuna.
Fakat manevî yönden ilim ve irfanıyla,
Âhirete yönelik takvâ ve duasıyla,
Allah'a ibâdetle hem şeref, hem şan bulur,
Bütün mahlukâta da büyük bir sultan olur.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 38)

«İşte sana iki yol! İstedığın yerden git.
Hidayeti Allah'tan isteyerek dua et!
İbadet ve namazla her yönden sevilirsin;
Yollar gayet açıktır! Eh, artık sen bilirsin!»

(Manzum Küçük Sözler, s. 39)

«Neyin varsa dünyada; malın, mülkün, çocuğun,
Çok sevdiğin gençliğin ve de meftun olduğun,
Hayatın ve servetin zâyi olup gidecek;
Peşinden koştukların seni hep terk edecek.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 48-49)

«"Ey Rabbimiz! Sen bizim kusurumuzu affet,
Biz âciz insanları kendine kul kabul et!
Kusurumuza bakma, gönüllerimizde kal,
Ve ölünceye kadar emânette emin kıl!..."»

(Manzum Küçük Sözler, s. 51)

«Kâinat meşidinde, Kur'ân okunur, dinle;
 Kâinatı anlatıp şerh eder âyâtıyla.
 Gel, onu dinleyelim, nuruyla nurlanalım,
 Hidâyet etsin bize, en doğruyu bulalım.
 Dosdoğru yol üzere gidip şaşırılmayalım,
 Her zaman okuyalım, dilden düşürmeyelim.» (*Manzum Küçük Sözler, s. 62*)

«Acaba, yaşadığın dünya hayatı nedir;
 İnsanın kıymeti ne, önemi nerden gelir?
 Eğer, iman olmazsa bu dünya bir zindandır,
 Bir insan dinsiz ise, hayat boğar, bunalır.
 Hakikî din insana hava kadar ihtiyaç,
 Dinsiz insanın ruhu kıvrırır aç, bîlaç...»
 (*Manzum Küçük Sözler, s. 63*)

«İnsan, kötü görürse, hiçbir şey iyi değil;
 "Fenaliği kendinden, iyiliği Hak'tan bil!"
 Bu bir Kur'ân düsturu, düşünen bunu anlar;
 Gerisi sana kalmış, daha pekçok sırlar var.
 Bunları kıyas etsen, yine anlarsın ki, sen:
 Senin asıl düşmanın, kendi nefs-i emmâren!»
 (*Manzum Küçük Sözler, s. 75*)

«Akıllı kimse o ki; şu düsturla hükmeder:
 "Huz mâ safâ da' mâ keder" diyerek amel eder.
 İyi şeyleri alır, kötülerini terk eder;
 Bu yüzden kalbi, ruhu daima rahat eder.»
 (*Manzum Küçük Sözler, s. 77*)

«Ey Allah'ım! Sen bizi saadet ehli eyle!
 Selâmet ehlinden kıl. Kur'ân'a tâbi eyle!
 Sabır ver, tahammül ver, şükretmeyi nasip et;
 Rahmetine mazhar et, iman ehlinden eyle!»
 (*Manzum Küçük Sözler, s. 81*)

«Demek tesbih, tekbir, hamd, namazın çekirdeği;
Bu yüzden de gerçekten "Namaz dinin direği."»

(Manzum Küçük Sözler, s. 85)

«Kalkıp namaz kılmakla, sanki İbrahimvâri;
Şu mânâyı taşıyan "Lâ uhubbü'l-âfilîn:
Ben batanları sevmem"; o iş, ancak gâfilîn
İşi; deyip kesmeli; ve sonsuz bir Ma'budun;
Ölmeyen ve batmayan, ebedî bir mahbubun.
Dergâhına namazla ilticâen gitmeli;
Rahmetine sığınıp halini arz etmeli.
Ve şu fânî âlemde ve geçici ömürde
Ve karanlık dünyada, karanlık istikbâlde,
Bir Bâkî-i Sermedî ile sohbet etmeli...»

(Manzum Küçük Sözler, s. 104)

«Şâyet aynanın camı, düzgün ve güzel ise,
Saray güzel görünür, güzel olmasa bile.
Ayna düzgün değil de, kırık ve kirli ise,
Saray çirkin görünür, çirkin olmasa bile.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 126)

«Ey Allah'ım; Sen bizi namazda dâim eyle!
"Namaz dinin direği" buyuran, Habibine,
O'nun Ashabına ve bütün âilesine;
Rıda ve rıdvanınla, salât ve selâm eyle...»

(Manzum Küçük Sözler, s. 129)

«"Dünya bir aldanış ve bir metâ'-ı gururdur;
Peşinden koşanları her an aldatır durur."» [Âl-i İmrân, 185. Âyet-i
Kerîme'nin Manzum Meâli] *(Manzum Küçük Sözler, s. 130)*

«Başta Habibullah ve dostlarının çoğu,
Kabrin öbür yanında, bir gerçektir olduğu.»
(Manzum Küçük Sözler, s. 132)

«Hem ibâdetler kulu, yalnız Allah'a bağlar;
Hem de onun Allah'a teveccühünü sağlar.
Ayrıca itaat ve inkiyat gerektirir;
İtaat ve inkiyat, intizamı getirir.
İntizama giren de nizam altına girer,
Böylece de hikmetin sırrı tezahür eder.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 143)

«Bir mesele kaldı ki, pek mühim bir esastır;
İbadetin özü ve ruhu yalnız ihlâstır.
İhlâs ise, yapılan bir ibâdetin, yalnız
Emredildiği için yapılması demektir.
Eğer başka bir hikmet veyâhut bir fâide,
İbâdet etmek için bir sebep gösterilse,
Öylesi bir ibâdet geçersizdir, bâtıldır;
Çünkü sebebi, yalnız Allah'ın rızasıdır.
Bir tercih olabilir faydalar ve hikmetler;
Yoksa bu düşünceyle yapılmaz ibâdetler.»

(Manzum Küçük Sözler, s. 148-149)

Selam ve dua ile.